

ผลสืบเนื่องจากการย้ายถิ่น

ผลงานการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการย้ายถิ่นของประชากรทั้งในประเทศไทยและต่างประเทศ พบว่าการย้ายถิ่นก่อให้เกิดปัญหาหลายอย่างตามมาทั้งตัวผู้ย้ายถิ่นเอง และสถานที่ที่มีการย้ายถิ่นเกิดขึ้น อย่างไรก็ตามในการศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษามุ่งที่จะทำการศึกษาเฉพาะผลสืบเนื่องที่เกิดขึ้นกับตัวผู้ย้ายถิ่นเอง เท่านั้น โดยจะทำการศึกษาในรูปปัญหาและการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น ทั้งนี้โดยทำการศึกษาเปรียบเทียบนิสิตผู้ย้ายถิ่นกับนิสิตผู้ไม่ย้ายถิ่นและนิสิตผู้เดินทางประจำวัน นอกจากนี้ยังได้ศึกษาถึงโครงการในอนาคตเกี่ยวกับท้องถิ่นที่นิสิตจะไปประกอบอาชีพด้วย

1. ผลสืบเนื่องจากการย้ายถิ่น

ผลสืบเนื่องจากการย้ายถิ่นที่จะทำการศึกษาในครั้งนี้ประกอบด้วย ผลสืบเนื่องด้านเศรษฐกิจ ผลสืบเนื่องด้านการศึกษา ผลสืบเนื่องด้านที่อยู่อาศัย และผลสืบเนื่องด้านสังคม ทั้งจะได้นำผลการพิจารณาในรูปปัญหาและการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น

ข้อมูล ในตารางที่ 31 ซึ่งแสดงอัตราส่วนร้อยละของปัญหาค้างๆที่นิสิตผู้ย้ายถิ่นประสบ แสดงว่านิสิตผู้ย้ายถิ่นของประสบปัญหาในคานต่างๆหลายประการ ได้แก่ ปัญหาความเศรษฐกิจ ปัญหาความการศึกษา ปัญหาความที่อยู่อาศัย ปัญหาความสังคม และปัญหาอื่นๆ ผลจากการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้พบว่านิสิตส่วนใหญ่ประสบปัญหาทางความเศรษฐกิจมีอัตราส่วนที่ค่อนข้างสูงคิดเป็นร้อยละ 47.5 ของนิสิตผู้ย้ายถิ่นทั้งหมด และพบว่านิสิตผู้ย้ายถิ่นในภาคสมทบมีอัตราส่วนของนิสิตที่ประสบปัญหาเงินไม่พอใช้ในอัตราส่วนใกล้เคียงกันกับนิสิตภาคปกติ คิดเป็นร้อยละ 47.5 และ 47.0 โดยลำดับ นิสิตชายมีอัตราส่วนของผู้ที่ประสบปัญหาเงินไม่พอใช้สูงกว่านิสิตหญิง คิดเป็นร้อยละ 53.8 และ

39.5 เมื่อจำแนกตามประเภทของนิสิตก็พบแบบแผนเช่นเดียวกันนี้ กล่าวคือนิสิตชายมีปัญหาเงินไม่พอใช้มีอัตราส่วนสูงกว่านิสิตหญิงทั้งนิสิตผู้ย้ายถิ่นในภาคปกติ และนิสิตภาคสมทบ ปัญหาอันถัดรองลงมาที่นิสิตผู้ย้ายถิ่นประสบ คือ ปัญหาคิดถึงบ้าน มีร้อยละ 14.6 ซึ่งพบว่านิสิตหญิงประสบปัญหานี้มีอัตราส่วนสูงกว่านิสิตชายทั้งนิสิตภาคปกติและภาคสมทบ ปัญหาสุขภาพร้อยละ 10.6 ปัญหาการเรียนร้อยละ 9.2 ปัญหาคนที่อยู่อาศัยร้อยละ 6.6 ปัญหาในการปรับตัวให้เข้ากับสังคมร้อยละ 4.1 ส่วนที่เหลือเป็นนิสิตที่ประสบปัญหาอื่นๆ ซึ่งจะเฝ้าทำการศึกษาร่วมเทียบกับนิสิตผู้ไม่ย้ายถิ่นและนิสิตผู้เดินทางประจำวันดังต่อไปนี้

1.1. ผลสืบเนื่องก้านเศรษฐกิจ

ในการศึกษาเกี่ยวกับผล สืบเนื่องก้านเศรษฐกิจของนิสิตที่ตกเป็นตัวอย่างของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒในเขตกรุงเทพมหานครครั้งนี้ มุ่งที่จะศึกษาในรูปปัญหาและการแก้ไขปัญหากันเศรษฐกิจที่นิสิตผู้ย้ายถิ่นประสบ เปรียบเทียบกับนิสิตผู้ไม่ย้ายถิ่น และนิสิตผู้เดินทางประจำวัน ซึ่งจะเฝ้าทำการพิจารณาโดยละเอียดดังต่อไปนี้

1.1.1. ปัญหากันเศรษฐกิจ

ข้อมูลในตารางที่ 32 แสดงให้เห็นว่าประมาณ 2 ใน 5 ของนิสิตที่ตกเป็นตัวอย่างของการศึกษาในครั้งนี้มีปัญหาการเงิน เมื่อจำแนกตามสถานภาพการย้ายถิ่นของนิสิต ปรากฏว่าทั้งนิสิตผู้ย้ายถิ่น นิสิตผู้ไม่ย้ายถิ่น และนิสิตผู้เดินทางประจำวันมีอัตราส่วนของผู้ที่ประสบปัญหาเงินไม่พอใช้มีอัตราส่วนที่ใกล้เคียงกัน คือร้อยละ 40.6, 39.8 และ 41.2 โดยลำดับ

เมื่อจำแนกตามประเภทของนิสิต ปรากฏว่านิสิตผู้ย้ายถิ่น มีอัตราส่วนผู้ที่ประสบปัญหาเงินไม่พอใช้มีอัตราส่วนสูงกว่านิสิตผู้ไม่ย้ายถิ่นในภาคปกติ คิดเป็นร้อยละ

39.7 และ 36.3 โดยลำดับ และมีอัตราส่วนของคู่ประสบปัญหาใกล้เคียงกับนิสิต ผู้เกิดทางประจำวัน (ร้อยละ 39.7 เปรียบเทียบกับร้อยละ 40.7) ส่วนในภาค สมทบ ปรากฏว่านิสิตผู้ย้ายถิ่น นิสิตผู้ไม่ย้ายถิ่น และนิสิตผู้เกิดทางประจำวันมีนิสิต ผู้ประสบปัญหาเงินไม่พอใช้มีอัตราส่วนไม่แตกต่างกันมากนัก (ร้อยละ 43.4, 43.0 และ 41.6 โดยลำดับ)

เมื่อพิจารณาคามเพศ ปรากฏว่านิสิตผู้ไม่ย้ายถิ่น นิสิตผู้ย้ายถิ่นและนิสิต ผู้เกิดทางประจำวันเพศชาย มีอัตราส่วนของคู่ที่ประสบปัญหาคานเศรษฐกิจสูงกว่า นิสิตหญิง กล่าวคือนิสิตผู้ย้ายถิ่นเพศชายมีอัตราส่วนของคู่ที่ประสบปัญหาเงินไม่พอใช้ จะใช้จ่ายสูงกว่านิสิตหญิงคิดเป็นร้อยละ 47.6 เปรียบเทียบกับร้อยละ 33.5 นิสิต ผู้ไม่ย้ายถิ่นเพศชายประสบปัญหาเงินไม่พอใช้มีอัตราส่วนสูงกว่านิสิตหญิง คิดเป็น ร้อยละ 46.3 และ 33.6 โดยลำดับ ส่วนนิสิตผู้เกิดทางประจำวันมีแบบแผนเช่น เกี่ยวกันว่านิสิตชายมีอัตราส่วนของคู่ที่ประสบปัญหาเศรษฐกิจสูงกว่านิสิตหญิง คิด เป็นร้อยละ 43.3 เปรียบเทียบกับร้อยละ 38.8 ทั้งนี้เนื่องจากนิสิตชายใช้ จ่ายฟุ่มเฟือยกว่านิสิตหญิงเช่น สูบบุหรี่ กินเหล้า และเที่ยวเตร่ เป็นต้น และเมื่อ พิจารณาเปรียบเทียบตามประเภทของนิสิตและเพศก็พบแบบแผนเช่นเดียวกันว่า มี อัตราส่วนของนิสิตชายประสบปัญหาเศรษฐกิจสูงกว่านิสิตหญิงทั้งภาคปกติและภาค สมทบ ทั้งนิสิตผู้ไม่ย้ายถิ่น นิสิตผู้ย้ายถิ่น และนิสิตผู้เกิดทางประจำวัน

1.1.2 การแก้ไขปัญหาคานเศรษฐกิจ

สำหรับการแก้ไขปัญหาคานเศรษฐกิจนั้น ปรากฏว่านิสิตผู้ ประสบปัญหาเงินไม่พอเพียงในการใช้จ่ายมีวิธีการแก้ไขปัญหาคานต่าง ๆ กัน ทั้งนิสิต ผู้ไม่ย้ายถิ่น นิสิตผู้ย้ายถิ่น และนิสิตผู้เกิดทางประจำวัน กล่าวคือนิสิตส่วนใหญ่แก้ ปัญหาคานโดยวิธีการประหยัดค่าใช้จ่ายที่ไม่จำเป็นในหนอยลงคิดเป็นร้อยละ 35.3 ของ

นิสิตทั้งหมด อันค้ำรองลงมาคือ นิสิตที่แก้ปัญหาโดยการขอเพิ่มจากบิดามารดาหรือผู้ปกครอง คิดเป็นร้อยละ 23.8 ขอยืมเพื่อนหรือญาติพี่น้องร้อยละ 18.9 ทางานพิเศษทำ คิดเป็นร้อยละ 9.7 และแก้ไขปัญหาโดยวิธีอื่นๆ เช่น จำนวนของของคนและคิกคองขอทุนจากผู้ปกครองใหญ่ เป็นคน คิดเป็นร้อยละ 12.3 ของนิสิตทั้งหมด

เมื่อจำแนกตามประเภทของนิสิตและสถานภาพการย้ายถิ่น ปรากฏว่า นิสิตผู้ไม่ย้ายถิ่น นิสิตผู้ย้ายถิ่น และนิสิตผู้เดินทางประจำวันมีการแก้ไขปัญหาทางการเงินคล้ายคลึงกัน คือการแก้ไขปัญหาโดยการประหยัดค่าใช้จ่ายมีอัตราส่วนสูงที่สุด คิดเป็นร้อยละ 38.7, 32.5 และ 36.7 ของนิสิตผู้ไม่ย้ายถิ่น นิสิตผู้ย้ายถิ่น และนิสิตผู้เดินทางประจำวันโดยลำดับ สำหรับการแก้ปัญหาในอันค้ำรองลงมา นั้นมีความแตกต่างกันเล็กน้อย คือนิสิตผู้ไม่ย้ายถิ่นและผู้เดินทางประจำวัน แก้ปัญหาโดยขอเงินเพิ่มจากผู้ปกครองมีอัตราส่วนที่ค่อนข้างสูง คิดเป็นร้อยละ 26.2 และ 27.3 โดยลำดับ และขอยืมเพื่อนหรือญาติพี่น้องร้อยละ 15.1 และ 19.4 โดยลำดับ ส่วนนิสิตผู้ย้ายถิ่นขอยืมเพื่อนหรือญาติพี่น้องและขอเงินเพิ่มจากผู้ปกครอง มีอัตราส่วนซึ่งใกล้เคียงกัน (ร้อยละ 20.9 และ 20.7) และแก้ไขปัญหาโดยวิธีอื่นๆร้อยละ 14.5

เมื่อจำแนกตามเพศ ปรากฏว่าทั้งนิสิตชายและนิสิตหญิงผู้ไม่ย้ายถิ่น ผู้ย้ายถิ่น และนิสิตผู้เดินทางประจำวัน มีการแก้ปัญหาเงินไม่พอใช้โดยการประหยัดค่าใช้จ่ายมีอัตราส่วนสูงที่สุดคิดเป็นร้อยละ 36.3, 29.8, 33.7 และ 41.1, 35.7, 43.1 โดยลำดับ วิธีแก้ปัญหาค้ำรองคือ ขอเงินเพิ่มจากผู้ปกครองและขอยืมเพื่อนหรือญาติพี่น้อง เป็นต้น เมื่อศึกษาเปรียบเทียบความประเภทของนิสิตและเพศ ก็ปรากฏแบบแผนเดียวกันนี้ ทั้งนิสิตผู้ไม่ย้ายถิ่น นิสิตผู้ย้ายถิ่น และนิสิตผู้เดินทางประจำวัน (ตารางที่ 33)

1.2. ผลสืบเนื่องจากการเรียน

ผลสืบเนื่องอีกประการหนึ่งที่จะนำมาพิจารณา คือผลสืบเนื่องจากการเรียนนี้ มุ่งที่จะทำการศึกษเกี่ยวกับปัญหาการเรียนและการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น เปรียบเทียบนิสิตผู้ย้ายถิ่น กับนิสิตผู้ไม่ย้ายถิ่น และนิสิตผู้เดินทางประจำวัน

1.2.1. ปัญหาการเรียน

สำหรับการศึกษเกี่ยวกับผลสืบเนื่องจากการเรียนของนิสิตกลุ่มนี้ ปรากฏว่านิสิตส่วนใหญ่ประสบปัญหาการเรียนมีอัตราส่วนที่ค่อนข้างสูงคิดเป็นร้อยละ 53.5 ของนิสิตทั้งหมด เมื่อจำแนกตามสถานภาพการย้ายถิ่นของนิสิต ปรากฏว่านิสิตผู้ย้ายถิ่นมีอัตราส่วนผู้ประสบปัญหาการเรียนสูงกว่านิสิตผู้เดินทางประจำวันและนิสิตผู้ไม่ย้ายถิ่น คิดเป็นร้อยละ 55.2, 52.2 และ 50.2 โดยลำดับ ทั้งนี้อาจเนื่องจากมาตรฐานการศึกษาในต่างจังหวัดต่ำกว่าการศึกษาในกรุงเทพมหานครประการหนึ่ง และอาจจะเนื่องจากนิสิตผู้ย้ายถิ่นและนิสิตผู้เดินทางประจำวันต้องประสบอุปสรรคต่างๆมากกว่านิสิตผู้ไม่ย้ายถิ่นอีกประการหนึ่ง จึงทำให้มีผลต่อการเรียนของนิสิตด้วย

เมื่อจำแนกตามประเภทของนิสิต ปรากฏว่านิสิตผู้ไม่ย้ายถิ่นในภาคปกติมีอัตราส่วนของผู้ที่ประสบปัญหาการเรียนต่ำกว่านิสิตภาคสมทบ (ร้อยละ 47.8 เปรียบเทียบกับร้อยละ 52.6) ทั้งนี้เนื่องจากนิสิตภาคสมทรมีเวลาในการเรียนน้อยกว่านิสิตภาคปกติ เพราะต้องทำการประกอบอาชีพด้วย ส่วนนิสิตผู้ย้ายถิ่นในภาคปกติมีอัตราส่วนของผู้ที่ประสบปัญหาการเรียนสูงกว่านิสิตภาคสมทบ (ร้อยละ 58.3 เปรียบเทียบกับร้อยละ 51.3) และนิสิตผู้เดินทางประจำวันในภาคปกติมีอัตราส่วนของผู้ที่ประสบปัญหาการเรียนต่ำกว่านิสิตภาคสมทบ (ร้อยละ 51.6 เปรียบเทียบกับร้อยละ 55.9) ด้วยเหตุผลทั้งไต่กลางข้างตน

เมื่อจำแนกตามเพศของนิสิต ปรากฏว่านิสิตผู้ไม่ย้ายถิ่นเพศหญิงมีอัตราส่วนของผู้ที่ประสบปัญหาการเรียนสูงกว่านิสิตชาย (ร้อยละ 53.6 เปรียบเทียบกับร้อยละ 46.7) ส่วนนิสิตผู้ย้ายถิ่นและนิสิตผู้เดินทางประจำวันนั้น พบว่านิสิตชายมีผู้ที่ประสบปัญหาการเรียนสูงกว่านิสิตหญิง (ร้อยละ 57.9 เปรียบเทียบกับร้อยละ 52.0 และร้อยละ 55.8 เปรียบเทียบกับร้อยละ 51.9) เมื่อพิจารณาตามประเภทของนิสิตและเพศ ปรากฏว่านิสิตผู้ไม่ย้ายถิ่นทั้งภาคปกติและภาคสมทรมีอัตราส่วนของผู้ที่ประสบปัญหาการเรียนเพศชายต่ำกว่าเพศหญิง ส่วนนิสิตผู้ย้ายถิ่นและผู้เดินทาง

ประจำวัน ปรากฏว่านิสิตชายมีอัตราส่วนของผู้ที่ประสบปัญหาการเรียนสูงกว่า นิสิตหญิงทั้งภาคปกติและภาคสมทบ (ตารางที่ 34)

1.2.2. การแก้ปัญหาการเรียน

จากตารางที่ 35 ปรากฏว่านิสิตผู้ประสบปัญหาในการ เรียนกลุ่มนี้มีการแก้ปัญหาด้วยวิธีต่างๆกัน กล่าวคือนิสิตส่วนใหญ่แก้ปัญหาด้วยการปรึกษาเพื่อนซึ่ง เรียนร่วมชั้นเดียวกันหรือที่พักอาศัยอยู่ด้วยกันมีอัตราส่วนสูงสุด คิดเป็นร้อยละ 41.4 ของนิสิตทั้งหมด อันที่จริงลงมาใค่นิสิตที่แก้ปัญหาโดยการ ปรึกษาพ่อแม่พี่น้องร้อยละ 22.5 ซึ่งมักจะเป็นนิสิตผู้ไม่ย้ายถิ่น และนิสิตผู้เดินทาง ประจำวันที่พักอาศัยอยู่กับบิดามารดาหรือญาติพี่น้อง นิสิตที่แก้ปัญหาโดยการปรึกษา อาจารย์คิดเป็นร้อยละ 22.0 นิสิตที่ตัดสินใจด้วยตนเองร้อยละ 12.1 ส่วนที่เหลือ แก้ปัญหาด้วยวิธีอื่นๆ เช่น คู่ครอง เป็นต้น

เมื่อจำแนกตามสถานภาพการย้ายถิ่นของนิสิต ปรากฏว่านิสิตผู้ไม่ย้ายถิ่น นิสิตผู้ย้ายถิ่นและนิสิตผู้เดินทางประจำวันมีวิธีแก้ปัญหาค้นการ เรียนไม่แตกต่างกัน คือนิสิตผู้ไม่ย้ายถิ่น นิสิตผู้ย้ายถิ่น และนิสิตผู้เดินทางประจำวันมีวิธีแก้ปัญหาโดยการ ปรึกษาเพื่อนมีอัตราส่วนสูงที่สุด คิดเป็นร้อยละ 36.5, 43.3 และ 43.7 โดย ลำดับ อันที่จริงลงมาคือปรึกษาพ่อแม่พี่น้อง คิดเป็นร้อยละ 27.3, 20.2 และ 19.2 โดยลำดับ ปรึกษาอาจารย์ร้อยละ 21.1, 22.9 และ 21.2 โดยลำดับ ส่วนที่เหลือตัดสินใจด้วยตนเองและอื่นๆ เมื่อจำแนกตามประเภทของนิสิต ปรากฏ ว่าทั้งนิสิตภาคปกติและนิสิตภาคสมทบมีอัตราส่วนของผู้ที่แก้ปัญหาค้นการ ปรึกษาเพื่อน สูงกว่าการแก้ปัญหาด้วยวิธีอื่นๆ ทั้งนิสิตผู้ไม่ย้ายถิ่น นิสิตผู้ย้ายถิ่น และนิสิตผู้เดินทาง ประจำวัน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 37.1 และ 36.0, 44.9 และ 41.2, 52.1 และ 37.1 โดยลำดับ และวิธีแก้ปัญหาค้นการลงมามีแบบแผนทั้งใคกล่าวข้างต้น เมื่อจำแนกตามเพศก็ปรากฏแบบแผนเดียวกันนี้ ทั้งนิสิตผู้ไม่ย้ายถิ่น นิสิตผู้ย้ายถิ่นและ นิสิตผู้เดินทางประจำวันทั้งสองเพศ

ผู้ไม่ย้ายถิ่น และนิสิตผู้เดินทางประจำวันทั้งภาคปกติและภาคสมทบ มีการแก้ปัญหา
 ควบการปรึกษาเพื่อนร่วมชั้นเรียนและเพื่อนที่อาศัยอยู่ที่เดียวกัน มีอัตราส่วนสูงที่สุด
 อันได้รองลงไปคือปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษาและพ่อแม่พี่น้อง เมื่อจำแนกตามเพศของ
 นิสิตก็ปรากฏแบบแผนเดียวกันนี้ กล่าวคือนิสิตผู้ย้ายถิ่น นิสิตผู้ไม่ย้ายถิ่น และนิสิตผู้
 เดินทางประจำวันทั้งชายและหญิงมีอัตราส่วนของผู้ที่แก้ปัญหาควบการปรึกษาเพื่อน
 ร่วมชั้นเรียนและเพื่อนที่พักอยู่ที่เดียวกันสูงที่สุด

1.3 ผลสืบเนื่องกันที่อยู่อาศัย

การศึกษาเกี่ยวกับผลสืบเนื่องกันที่อยู่อาศัยของนิสิตที่ตกเป็นคัว
 อย่างในครั้งนี้อยู่ในตารางที่ 36 แสดงให้เห็นว่านิสิตส่วนใหญ่ไม่มีปัญหาเกี่ยวกับ
 เรื่องที่อยู่อาศัย กล่าวคือนิสิตที่ประสบปัญหาคานที่อยู่อาศัยเพียงร้อยละ 25.4 ของ
 นิสิตทั้งหมด ปัญหาที่ประสบได้แก่ ค่าเช่าแพง อยู่ห่างไกลจากสถานศึกษามากเกินไป
 และสถานที่แออัดคับแคบไม่น่าอยู่ เป็นต้น เมื่อจำแนกตามสภาพการย้ายถิ่นของ
 นิสิต ปรากฏว่านิสิตผู้ย้ายถิ่นมีอัตราส่วนของผู้ที่ปัญหาคานที่อยู่อาศัยสูงกว่านิสิตผู้ไม่
 ย้ายถิ่น และนิสิตผู้เดินทางประจำวัน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 30.9, 22.1 และ 18.9
 โดยลำดับ เหตุที่นิสิตผู้ย้ายถิ่นประสบปัญหาเกี่ยวกับที่อยู่อาศัยมีอัตราส่วนสูงกว่านิสิต
 ผู้ไม่ย้ายถิ่นและนิสิตผู้เดินทางประจำวัน เนื่องจากนิสิตผู้ย้ายถิ่นส่วนใหญ่ต้องจ้กที่อยู่
 อาศัยด้วยตนเองและเสียค่าเช่าแพง นอกจากนิสิตที่อาศัยอยู่กับญาติพี่น้อง เมื่อจำแนก
 ตามเพศและประเภทของนิสิต ปรากฏว่านิสิตผู้ย้ายถิ่นทั้งชายและหญิงประสบปัญหาคาน
 ที่อยู่อาศัยด้วยอัตราส่วนที่สูงกว่านิสิตผู้ไม่ย้ายถิ่นและนิสิตผู้เดินทางประจำวัน อนึ่ง
 เป็นที่น่าสังเกตว่านิสิตชายมีอัตราส่วนของผู้ที่ประสบปัญหาคานที่อยู่อาศัยสูงกว่านิสิต
 หญิงทั้งภาคปกติและภาคสมทบ ทั้งนิสิตผู้ไม่ย้ายถิ่น นิสิตผู้ย้ายถิ่น และนิสิตผู้เดินทาง
 ประจำวัน ทั้งนี้อาจจะเนื่องจากนิสิตชายเลือกที่พักอาศัยมากเกินไปและประหยัดเงิน
 โดยการใช้บ้านอยู่แทนการเช่าหอพักเพราะราคาถูกกว่า

1.4 ผลสืบเนื่องค่านสังคัม

การศึกษาเกี่ยวกับผลสืบเนื่องค่านสังคัมของนิสิตซึ่งตกเป็นตัวอย่างในครั้งนี้ มุ่งศึกษาในเรื่องปัญหาเกี่ยวกับการปรับตัวให้เข้ากับบุคคลที่นิสิตพักอาศัยอยู่ ภาย และทัศนคติที่นิสิตผู้ย้ายถิ่นมีต่อเพื่อนที่อาศัยอยู่ในต่างจังหวัดและเพื่อนที่อาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานคร ซึ่งจะได้นำมาพิจารณาทั้งต่อไปนี้

1.4.1 ปัญหาค่านสังคัม

จากการศึกษาเกี่ยวกับปัญหาค่านสังคัม โดยเฉพาะการปรับตัวให้เข้ากับบุคคลที่อาศัยอยู่ ภาย ปรากฏว่านิสิตส่วนใหญ่มีความสัมพันธ์อันดีกับบุคคลที่นิสิตอาศัยอยู่ ภาย ถึงร้อยละ 80.4 ของนิสิตทั้งหมด นิสิตที่มีความรู้สึกเฉย ๆ ร้อยละ 13.7 และมีนิสิตที่ประสบปัญหาเนื่องจากไม่สามารถที่จะเข้าใจกันใดเป็นส่วนน้อย คิดเป็นร้อยละ 5.9 เท่านั้น เมื่อจำแนกตามสถานภาพการย้ายถิ่นของนิสิต ปรากฏว่านิสิตผู้ย้ายถิ่น นิสิตผู้ไม่ย้ายถิ่นและนิสิตผู้เดินทางประจำวันส่วนใหญ่มีความสัมพันธ์อันดีกับบุคคลที่อาศัยอยู่ ภาย มีนิสิตที่ประสบปัญหาไม่สามารถจะปรับตัวให้เข้ากับบุคคลที่นิสิตอาศัยอยู่ ภาย เพียงเล็กน้อยทั้งนิสิตผู้ย้ายถิ่น นิสิตผู้ไม่ย้ายถิ่นและผู้เดินทางประจำวัน นิสิตผู้ย้ายถิ่นมีอัตราส่วนของผู้ที่ประสบปัญหาค่านสังคัมสูงกว่านิสิตผู้ไม่ย้ายถิ่นและนิสิตผู้เดินทางประจำวัน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 7.4, 6.4 และ 2.1 โคบายลำดับ นิสิตที่มีความรู้สึกเฉย ๆ ร้อยละ 16.8, 10.0 และ 11.3 โคบายลำดับ เมื่อจำแนกตามเพศ ปรากฏว่านิสิตส่วนใหญ่มีความสัมพันธ์อันดีกับบุคคลที่อาศัยอยู่ ภาย ทั้งนิสิตชายและนิสิตหญิง นิสิตที่ประสบปัญหาไม่สามารถที่จะปรับตัวให้เข้ากับบุคคลที่อาศัยอยู่ ภาย เป็นส่วนน้อย ทั้งนิสิตผู้ย้ายถิ่น นิสิตผู้ไม่ย้ายถิ่น และนิสิตผู้ย้ายถิ่น นิสิตผู้ไม่ย้ายถิ่นเพศชายมีอัตราส่วนของผู้ที่ประสบปัญหาค่านสังคัมสูงกว่านิสิตหญิง (ร้อยละ 10.0 เปรียบเทียบกับร้อยละ 2.8) นิสิตผู้ย้ายถิ่นมีอัตราส่วนของผู้ที่ประสบปัญหาค่านสังคัมเพศค่ากว่าเพศหญิง (ร้อยละ 7.3 เปรียบเทียบกับร้อยละ 7.5) และนิสิตผู้เดินทางประจำวันนิสิตชายมีอัตราส่วนของผู้ที่ประสบปัญหาค่านสังคัมสูงกว่านิสิตหญิง

(รอยละ 3.2 เปรียบเทียบกับ 1.0 เมื่อพิจารณาตามประเภทของนิสิต ปรากฏว่า นิสิตทั้งภาคปกติและภาคสมทบมีอัตราส่วนของนิสิตที่มีความสัมพันธ์อันดีกับบุคคลที่อาศัย อยู่ควย สูงกว่าผู้ที่ประสบปัญหาในการปรับตัวให้เข้ากับบุคคลที่อาศัยอยู่ควย และมี นิสิตที่ประสบปัญหาในการปรับตัวให้เข้ากับบุคคลที่อาศัยอยู่ควยมีอัตราส่วนค่อนข้าง ต่ำ ทั้งนิสิตภาคปกติและนิสิตภาคสมทบ กล่าวคือนิสิตผู้ไม่ย้ายถิ่นในภาคปกติมีอัตรา ส่วนของผู้ที่ประสบปัญหาในการปรับตัวให้เข้ากับบุคคลที่อาศัยอยู่ควยสูงกว่านิสิตภาค สมทบ (รอยละ 7.2 เปรียบเทียบกับรอยละ 5.5) นิสิตผู้ย้ายถิ่นภาคปกติมีอัตรา ส่วนของผู้ที่ประสบปัญหาในการปรับตัวให้เข้ากับบุคคลที่อาศัยอยู่ควยสูงกว่านิสิตภาค สมทบ (รอยละ 8.7 เปรียบเทียบกับรอยละ 6.2) และนิสิตผู้เดินทางประจำวัน ภาคปกติมีอัตราส่วนของผู้ประสบปัญหาในการปรับตัวให้เข้ากับบุคคลที่อาศัยอยู่ควย ต่ำกว่านิสิตภาคสมทบ (รอยละ 1.1 เปรียบเทียบกับรอยละ 3.0) เมื่อพิจารณา เปรียบเทียบกับรอยละ 3.0) เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบตามสถานภาพการย้ายถิ่น เพศและประเภทของนิสิตแล้ว ปรากฏว่านิสิตผู้ไม่ย้ายถิ่น นิสิตผู้ย้ายถิ่นและนิสิตผู้ เดินทางประจำวันมีอัตราส่วนของนิสิตที่ประสบปัญหาในการปรับตัวให้เข้ากับบุคคล ที่อาศัยอยู่ควย แตกต่างกันทั้งนิสิตภาคปกติและนิสิตภาคสมทบทั้งสองเพศ กล่าวคือนิสิต ผู้ไม่ย้ายถิ่นในภาคปกติและภาคสมทบมีอัตราส่วนของนิสิตชายที่ประสบปัญหาในการ ปรับตัวให้เข้ากับบุคคลที่อาศัยอยู่ควยสูงกว่านิสิตหญิง (รอยละ 9.6 เปรียบเทียบ กับรอยละ 4.9 และรอยละ 10.4 เปรียบเทียบกับรอยละ 0.7 สำหรับนิสิตผู้ย้าย ถิ่นภาคปกตินิสิตชายมีอัตราส่วนของผู้ที่ประสบปัญหาในการปรับตัวให้เข้ากับบุคคลที่ อาศัยอยู่ควยต่ำกว่านิสิตหญิง (รอยละ 7.9 เปรียบเทียบกับรอยละ 9.4) และ นิสิตผู้ย้ายถิ่นภาคสมทบ นิสิตชายมีอัตราส่วนของผู้ที่ประสบปัญหาไม่สามารถปรับตัว ให้เข้ากับบุคคลที่อาศัยอยู่ควยสูงกว่านิสิตหญิง (รอยละ 6.7 เปรียบเทียบกับรอย ละ 5.6) ส่วนนิสิตผู้เดินทางประจำวันนิสิตชายมีอัตราส่วนของผู้ที่ไม่สามารถจะ ปรับตัวให้เข้ากับบุคคลที่อาศัยอยู่ควย สูงกว่านิสิตหญิงทั้งนิสิตภาคปกติและนิสิตภาค สมทบ (รอยละ 2.2 เปรียบเทียบกับรอยละ 0.0 และรอยละ 4.2 เปรียบเทียบ กับรอยละ 1.9) ดังแสดงในตารางที่ 37

1.4.2 เจตคติที่นิสิตผู้ย้ายถิ่นมีต่อเพื่อน

เนื่องจากนิสิตผู้ย้ายถิ่นมีโอกาสในการคบหาสมาคมกับเพื่อนซึ่งมีถิ่นกำเนิดในจังหวัดและภูมิภาคต่าง ๆ กันทั้งในเขตชนบทและในเขตเมือง จึงทำให้ผู้ที่ย้ายถิ่นมีความคิดในการเปรียบเทียบความรู้สึกหรือทัศนคติต่อเพื่อนที่อยู่ในต่างจังหวัดกับเพื่อนที่อยู่ในกรุงเทพมหานคร อันเป็นทองถิ่นปลายทางของนิสิตผู้ย้ายถิ่นที่แตกต่างกัน ข้อมูลในตารางที่ 38 แสดงให้เห็นว่านิสิตผู้ย้ายถิ่นส่วนใหญ่มีความเห็นว่าเพื่อนที่อยู่ในต่างจังหวัดและเพื่อนที่อยู่ในกรุงเทพมหานครมีความดีเท่า ๆ กัน มีอัตราส่วนสูงสุกคิดเป็นร้อยละ 54.0 ของนิสิตทั้งหมด อันที่จริงรองลงมาคือนิสิตที่มีความเห็นว่าเพื่อนที่อยู่ในต่างจังหวัดดีกว่าเพื่อนที่อยู่ในกรุงเทพมหานครร้อยละ 28.8 นิสิตที่มีความเห็นว่าเพื่อนที่อยู่ในกรุงเทพมหานครดีกว่าเพื่อนที่อยู่ในต่างจังหวัดเพียงร้อยละ 10.8 นิสิตที่มีความเห็นว่าเพื่อนที่อยู่ในต่างจังหวัดและเพื่อนที่อยู่ในกรุงเทพมหานครไม่ดีกว่า ๆ กันคิดเป็นร้อยละ 3.0 ส่วนนิสิตที่เหลือเป็นผู้ที่ไม่มีความแน่ใจ เมื่อพิจารณาตามประเภทของนิสิต ปรากฏว่านิสิตผู้ย้ายถิ่นในภาคสมทบมีความเห็นว่าเพื่อนที่อยู่ในกรุงเทพมหานครดีกว่าเพื่อนที่อยู่ในต่างจังหวัดมีอัตราส่วนสูงกว่านิสิตภาคปกติ (ร้อยละ 11.6 เปรียบเทียบกับร้อยละ 10.3) และนิสิตภาคสมทบที่มีความเห็นว่าเพื่อนที่อยู่ในต่างจังหวัดดีเท่า ๆ กับเพื่อนที่อยู่ในกรุงเทพมหานครมีอัตราส่วนสูงกว่านิสิตภาคปกติ (ร้อยละ 56.2 เปรียบเทียบกับร้อยละ 52.2) ส่วนนิสิตภาคปกติมีอัตราส่วนของผู้ที่มีความคิดเห็นว่าเพื่อนที่อยู่ในต่างจังหวัดดีกว่าเพื่อนที่อยู่ในกรุงเทพมหานครสูงกว่านิสิตภาคสมทบ (ร้อยละ 30.2 เปรียบเทียบกับร้อยละ 26.9) และนิสิตทั้งภาคปกติและนิสิตในภาคสมทบมีความเห็นว่าเพื่อนที่อยู่ในกรุงเทพมหานครและเพื่อนที่อยู่ในต่างจังหวัดไม่ดีกว่า ๆ กันมีอัตราส่วนไล่เลี่ยกัน (ร้อยละ 3.2 เปรียบเทียบกับร้อยละ 2.8) และนิสิตภาคปกติมีอัตราส่วนของผู้ที่ไม่มีความแน่ใจสูงกว่านิสิตภาคสมทบ (ร้อยละ 4.1 เปรียบเทียบกับร้อยละ 2.5) เมื่อศึกษาเปรียบเทียบความประพฤติของนิสิตและเพศก็ปรากฏแบบแผนในตัวเอง เกี่ยวกับว่านิสิตภาคปกติและนิสิตภาคสมทบทั้งชายและหญิงมีอัตราส่วนของผู้ที่มีความเห็นว่าเพื่อนที่อยู่ในต่าง

จังหวัดและเพื่อนที่อยู่ในกรุงเทพมหานครมีความถี่เท่า ๆ กันสูงกว่าความเห็นอื่น ๆ (ร้อยละ 50.4 เปรียบเทียบกับร้อยละ 53.9 และร้อยละ 53.2 เปรียบเทียบกับร้อยละ 60.9) นิสิตชายมีอัตราส่วนของผู้ที่มีความเห็นว่าเพื่อนที่อยู่ในกรุงเทพมหานครดีกว่าเพื่อนที่อยู่ในต่างจังหวัดสูงกว่านิสิตหญิงทั้งนิสิตภาคปกติและนิสิตภาคสมทบ (ร้อยละ 11.9 เปรียบเทียบกับร้อยละ 8.9 และ ร้อยละ 15.6 เปรียบเทียบกับร้อยละ 5.6) และนิสิตชายมีอัตราส่วนของผู้ที่มีความเห็นว่าเพื่อนที่อยู่ในต่างจังหวัดดีกว่าเพื่อนที่อยู่ในกรุงเทพมหานครสูงกว่านิสิตหญิงในภาคปกติ (ร้อยละ 32.5 เปรียบเทียบกับร้อยละ 28.0) ส่วนในภาคสมทบปรากฏว่านิสิตหญิงมีอัตราส่วนของผู้ที่มีความเห็นว่าเพื่อนที่อยู่ในต่างจังหวัดดีกว่าเพื่อนที่อยู่ในกรุงเทพมหานครสูงกว่านิสิตชาย (ร้อยละ 27.9 เปรียบเทียบกับร้อยละ 26.2)

2. ท้องถิ่นที่คาดว่าจะประกอบอาชีพ

จากผลงานการศึกษาวิจัยของนักวิจัยหลายท่านพบว่านิสิตนักศึกษาซึ่งย้ายถิ่นเข้ามาศึกษาในเขตเมือง โดยเฉพาะในกรุงเทพมหานครนั้น มักจะไม่กลับไปประกอบอาชีพในภูมิลำเนาเดิมของตนเมื่อสำเร็จการศึกษาแล้ว ทั้งนี้เพราะท้องถิ่นเดิมของตนไม่มีตำแหน่งหน้าที่การงานที่เหมาะสมกับความรู้ความสามารถของตน ทำให้ท้องถิ่นเดิมต้องสูญเสียบุคคลที่มีความสามารถในการทำประโยชน์ให้แก่ท้องถิ่นเป็นจำนวนมากในแต่ละปี เช่น ผลการวิจัยของ Visid Prachuabmoh และ Johnson เป็นต้น และจากรายงานขององค์การสหประชาชาติ ปรากฏผล เช่นเดียวกันว่านักเรียนที่ย้ายถิ่นจากเขตชนบทเข้ามาศึกษาในเขตเมือง ส่วนใหญ่จะไม่ยอมกลับไปสู่เขตชนบทซึ่งเป็นท้องถิ่นกำเนิดของตน เมื่อสำเร็จการศึกษาแล้ว¹

¹

Visid Prachuabmoh, Rural-Urban Migration in Thailand, p. 26. and Harry G. Johnson, "Economic Aspects of Brain Drain," Condensed from "An Internationalist Model," The Brain Drain, Walter Adams (ed.), (New York : The Macmillan Company, 1968), p. 47.

นักเรียนฝึกหัดครูในภาคเหนือโดยเทมสัทธิ์ สุวรรณประเทศ ปรากฏผลในทางตรงกันข้ามกับที่กล่าวมาแล้วข้างต้น กล่าวคือนักศึกษาย้ายถิ่นเข้าไปศึกษาในภาคเหนือ ส่วนใหญ่มีความประสงค์ที่จะกลับไปประกอบอาชีพที่ภูมิลำเนาเดิมของตนเมื่อสำเร็จการศึกษาแล้วถึงร้อยละ 88.5 ของนักศึกษาย้ายถิ่นทั้งหมด¹ และจากการศึกษาในทำนองเดียวกันนี้ โดยวิสาร วิทยุธีรสานต์ พบว่านักศึกษาย้ายถิ่นเข้ามาศึกษาในวิทยาลัยครูในกรุงเทพมหานครส่วนใหญ่มุ่งมีความประสงค์ที่จะกลับไปประกอบอาชีพในภูมิลำเนาเดิมของตนเช่นเดียวกัน คิดเป็นร้อยละ 79.6 ของนักศึกษาย้ายถิ่นเข้ามาศึกษาทั้งหมด²

สำหรับการศึกษาเกี่ยวกับท้องถิ่นที่นิสิตของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในกรุงเทพมหานครจะไปประกอบอาชีพเมื่อสำเร็จการศึกษาแล้วนั้น ปรากฏว่านิสิตส่วนใหญ่มีความประสงค์ที่จะประกอบอาชีพในภูมิลำเนาเดิมของตน ทั้งนิสิตผู้ย้ายถิ่น นิสิตผู้ไม่ย้ายถิ่น และนิสิตผู้เดินทางประจำวัน กล่าวคือนิสิตผู้ย้ายถิ่นส่วนใหญ่ร้อยละ 53.3 มีความประสงค์ที่จะกลับไปประกอบอาชีพในภูมิลำเนาเดิมของตน เนื่องจากมีความรักและต้องการสร้างความเจริญให้แก่ภูมิลำเนาเดิมของตน อันร่องลงมาคือต้องการงานในกรุงเทพมหานคร เพื่อความเจริญก้าวหน้าในอนาคตร้อยละ 31.2 และต้องการจะไปประกอบอาชีพต่างจังหวัดซึ่งไม่ใช่ภูมิลำเนาเดิมของตนเนื่องจาก

¹ เทมสัทธิ์ สุวรรณประเทศ, "การย้ายถิ่นเพื่อการศึกษาของนักเรียนฝึกหัดครูในภาคเหนือ" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต แผนกสังคมวิทยา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2520), หน้า 39.

² วิสาร วิทยุธีรสานต์, "การย้ายถิ่นของนักศึกษาวิทยาลัยครูระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาในกรุงเทพมหานคร" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต แผนกวิชาสังคมวิทยา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2521), หน้า 50.

ต้องการประสบการณ์ใหม่ ๆ และเปลี่ยนบรรยากาศร้อยละ 14.7 ส่วนนิสิตผู้ไม่ย้าย
 ดิน มีความประสงค์ที่จะประกอบอาชีพในกรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นภูมิลำเนาเดิมของ
 คนมีอัตราส่วนสูงที่สุดคือเป็นร้อยละ 74.8 ของนิสิตผู้ไม่ย้ายดินทั้งหมด และมีนิสิตที่
 มีความประสงค์จะไปประกอบอาชีพในต่างจังหวัดเพียงร้อยละ 25.6 เนื่องจาก
 เมื่อต่อความแออัดของกรุงเทพมหานคร และต้องการประสบการณ์ใหม่ ๆ และพบ
 แผ่นเช่นเดียวกันว่านิสิตผู้เดินทางประจำวันส่วนใหญ่มีความประสงค์ที่จะทำงานใน
 ภูมิลำเนาเดิมของคนมีอัตราส่วนสูงที่สุดถึงร้อยละ 61.5 เพราะมีความรักและห่วง
 ยใยภูมิลำเนาเดิมของคน มีนิสิตที่มีความประสงค์จะประกอบอาชีพในกรุงเทพมหานคร
 เพียงร้อยละ 21.6 ทั้งนี้เพื่อต้องการความเจริญก้าวหน้าในอนาคต และร้อยละ
 16.0 มีความประสงค์จะไปประกอบอาชีพในต่างจังหวัดที่ไม่ใช่ภูมิลำเนาเดิมของ
 คน ส่วนมากเป็นนิสิตที่ยังมีใฝ่อาชีพประจำ จึงต้องการเลี้ยงชีพและเปลี่ยนประ
 สดการณ์ใหม่ ๆ เมื่อพิจารณาตามประเภทของนิสิต ปรากฏว่านิสิตผู้ย้ายดินภาคปกติ
 มีความประสงค์ที่จะกลับไปประกอบอาชีพในภูมิลำเนาเดิมของคนมีอัตราส่วนสูงกว่า
 นิสิตภาคสมทบคิดเป็นร้อยละ 56.3 เปรียบเทียบกับ 49.5 และนิสิตผู้ย้ายดินภาค
 ปกติมีอัตราส่วนของผู้ที่มีความประสงค์จะประกอบอาชีพในกรุงเทพมหานครต่ำกว่า
 นิสิตภาคสมทบคิดเป็นร้อยละ 27.9 เปรียบเทียบกับร้อยละ 35.4 และนิสิตผู้ย้ายดิน
 ภาคปกติมีอัตราส่วนของผู้ที่มีความประสงค์จะไปประกอบอาชีพในต่างจังหวัดซึ่งมิใช่
 ภูมิลำเนาเดิมของตนไล่เลี่ยกันกับนิสิตภาคสมทบคิดเป็นร้อยละ 14.6 เปรียบเทียบ
 กับร้อยละ 14.8 ส่วนนิสิตผู้ไม่ย้ายดินภาคปกตินั้นมีอัตราส่วนของผู้ที่มีความประสงค์
 จะประกอบอาชีพในกรุงเทพมหานคร อันเป็นภูมิลำเนาของนิสิตสูงกว่านิสิตภาคสมทบ
 คิดเป็นร้อยละ 74.8 เปรียบเทียบกับ 73.5 และมีนิสิตที่มีความประสงค์จะไปประ
 กอบอาชีพในต่างจังหวัดต่ำกว่านิสิตภาคสมทบคิดเป็นร้อยละ 24.8 เปรียบเทียบกับ
 26.5 และนิสิตผู้เดินทางประจำวันภาคปกติมีอัตราส่วนของผู้ที่มีความประสงค์จะ
 ประกอบอาชีพในภูมิลำเนาเดิมของตนไล่เลี่ยกับนิสิตภาคสมทบ คิดเป็นร้อยละ 61.3
 เปรียบเทียบกับร้อยละ 61.6 นิสิตผู้เดินทางประจำวันภาคปกติมีอัตราส่วนของผู้ที่
 มีความประสงค์จะประกอบอาชีพในกรุงเทพมหานครต่ำกว่านิสิตภาคสมทบคิดเป็น

ร้อยละ 20.6 เปรียบเทียบกับร้อยละ 22.5 และนิสิตผู้เดินทางประจำวันภาคปกติ มีอัตราส่วนของผู้ที่มีความประสงค์จะประกอบอาชีพในต่างจังหวัดซึ่งมีโชภูมิลำเนาเดิมของคนไล่เลี่ยนิตภาคสมทบคิดเป็นร้อยละ 16.0 เปรียบเทียบกับร้อยละ 15.9 เมื่อจำแนกตามเพศของนิสิต ปรากฏว่านิสิตชายผู้ย้ายถิ่นมีความประสงค์ที่จะกลับไปประกอบอาชีพในภูมิลำเนาเดิมของตนมีอัตราส่วนสูงกว่านิสิตหญิงคิดเป็นร้อยละ 55.3 เปรียบเทียบกับร้อยละ 51.1 และนิสิตชายผู้ย้ายถิ่นมีอัตราส่วนของผู้ที่ประสงค์จะประกอบอาชีพในกรุงเทพมหานครต่ำกว่านิสิตหญิงคิดเป็นร้อยละ 28.2 เปรียบเทียบกับร้อยละ 34.7 นิสิตชายผู้ย้ายถิ่นที่มีความประสงค์จะประกอบอาชีพในต่างจังหวัดซึ่งไม่ใช่ภูมิลำเนาเดิมของตนมีอัตราส่วนสูงกว่านิสิตหญิงคิดเป็นร้อยละ 15.7 เปรียบเทียบกับร้อยละ 13.5 ส่วนนิสิตผู้ไม่ย้ายถิ่นเพศชายมีอัตราส่วนของผู้ที่มีความประสงค์ที่จะประกอบอาชีพในกรุงเทพมหานครซึ่งเป็นภูมิลำเนาของตนต่ำกว่านิสิตหญิงคิดเป็นร้อยละ 73.3 เปรียบเทียบกับร้อยละ 75.0 และนิสิตผู้ไม่ย้ายถิ่นชายมีความประสงค์ที่จะไปประกอบอาชีพในต่างจังหวัดมีอัตราส่วนสูงกว่านิสิตหญิงคิดเป็นร้อยละ 26.7 เปรียบเทียบกับร้อยละ 24.6 ส่วนนิสิตผู้เดินทางประจำวันเพศชายมีอัตราส่วนของผู้ที่มีความประสงค์จะประกอบอาชีพในภูมิลำเนาเดิมของตนสูงกว่านิสิตหญิงคิดเป็นร้อยละ 63.5 เปรียบเทียบกับร้อยละ 59.2 และนิสิตชายมีอัตราส่วนของผู้ที่มีความประสงค์จะประกอบอาชีพในกรุงเทพมหานครต่ำกว่านิสิตหญิงคิดเป็นร้อยละ 18.9 เปรียบเทียบกับร้อยละ 24.8 นอกจากนี้ปรากฏว่านิสิตผู้เดินทางประจำวันเพศชายมีอัตราส่วนของผู้ที่มีความประสงค์จะประกอบอาชีพในต่างจังหวัดซึ่งมีโชภูมิลำเนาเดิมของตนสูงกว่านิสิตหญิงคิดเป็นร้อยละ 16.3 เปรียบเทียบกับร้อยละ 15.5 เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบค่ามาตรฐานภาพการย้ายถิ่น ประเภทของนิสิตและเพศแล้ว ปรากฏว่านิสิตภาคปกติเพศชายมีอัตราส่วนของผู้ที่มีความประสงค์จะกลับไปประกอบอาชีพในภูมิลำเนาเดิมของตนสูงกว่านิสิตหญิงทั้งผู้ย้ายถิ่น ผู้ไม่ย้ายถิ่น และผู้เดินทางประจำวัน ส่วนนิตภาคสมทบผู้ย้ายถิ่นเพศชายมีอัตราส่วนของผู้ที่มีความประสงค์จะประกอบอาชีพในภูมิลำเนาเดิมของตนสูงกว่านิสิตหญิง ส่วนนิสิตผู้ไม่ย้ายถิ่นและนิสิตผู้เดินทางประจำวันมีอัตราส่วนของนิสิตที่มีความประสงค์ที่จะประกอบอาชีพในภูมิลำ

เนาเดิมของคนเพศชายต่ำกว่าเพศหญิง ทั้งนี้อาจจะเนื่องจากเมื่อสำเร็จการศึกษาแล้ว นิสิตหญิงต้องย้ายที่พักคามครูลงไปอยู่ที่อื่นโดยเฉพาะผู้ที่สมรสแล้ว

สรุป

จากการศึกษาเกี่ยวกับผลสืบเนื่องจากการย้ายถิ่นของนิสิตในมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒในกรุงเทพมหานคร ปรากฏว่านิสิตผู้ย้ายถิ่น นิสิตผู้ไม่ย้ายถิ่น และนิสิตผู้เดินทางประจำวันประสบปัญหาทางกานเศรษฐกิจ ปัญหาทางกานการเรียน ปัญหาที่อยู่อาศัย และปัญหาในการปรับตัวให้เข้ากับสังคมมีอัตราความถี่แตกต่างกัน กล่าวคือนิสิตผู้ย้ายถิ่นและนิสิตผู้เดินทางประจำวัน ประสบปัญหาทางกานเศรษฐกิจคือเงินไม่พอใช้มีอัตราสูงกว่านิสิตผู้ไม่ย้ายถิ่น อัตราความถี่ของนิสิตที่ประสบปัญหา มีความแตกต่างกันตามรายได้ ประเภทของนิสิต และเพศ ทั้งนิสิตผู้ย้ายถิ่น นิสิตผู้ไม่ย้ายถิ่นและนิสิตผู้เดินทางประจำวัน สำหรับการแก้ปัญหาทางกานเศรษฐกิจนั้น พบว่านิสิตผู้ไม่ย้ายถิ่น นิสิตผู้ย้ายถิ่น และนิสิตผู้เดินทางประจำวันมีวิธีแก้ปัญหาเงินไม่พอใช้จ่ายค่วย เมื่อพิจารณาเกี่ยวกับผลสืบเนื่องทางกานการเรียน ปรากฏว่านิสิตผู้ย้ายถิ่นและนิสิตผู้เดินทางประจำวัน ประสบปัญหาทางกานการเรียนมีอัตราสูงกว่านิสิตผู้ไม่ย้ายถิ่นทั้งนิสิตภาคปกติและนิสิตภาคสมทบทั้งสอง เพศ และพบว่านิสิตผู้ประสบปัญหาทางกานการเรียนมีการแก้ปัญหาคล้ายคลึงกันทั้งนิสิตผู้ย้ายถิ่น และนิสิตผู้เดินทางประจำวัน กล่าวคือนิสิตส่วนใหญ่แก้ปัญหาทางกานการเรียนโดยการปรึกษาปัญหากับเพื่อนร่วมชั้นเรียนหรือเพื่อนที่พักอาศัยอยู่หอพักเดียวกันมีอัตราสูงที่สุด สำหรับผลสืบเนื่องเกี่ยวกับที่อยู่อาศัยนั้น พบว่านิสิตผู้ย้ายถิ่น นิสิตผู้ไม่ย้ายถิ่น และนิสิตผู้เดินทางประจำวันส่วนใหญ่ไม่ค่อยมีปัญหาเกี่ยวกับที่อยู่อาศัย มีนิสิตที่ประสบปัญหาที่พักอาศัยเพียงส่วนน้อยคิดเป็นร้อยละ 25.4 ของนิสิตทั้งหมด และพบว่านิสิตผู้ย้ายถิ่น ประสบปัญหาเกี่ยวกับที่อยู่อาศัยมีอัตราสูงกว่านิสิตผู้ไม่ย้ายถิ่นและนิสิตผู้เดินทางประจำวัน ปัญหาที่นิสิตผู้ย้ายถิ่นประสบมากที่สุด คือปัญหาค่าเช่าแพง และปัญหาที่นิสิตผู้เดินทางประจำวันประสบมากที่สุด คือที่พักอาศัยอยู่ห่างไกลจากสถานศึกษา ของ

ใช้เวลาในการ เดินทางและสิ้นเปลืองค่าใช้จ่ายเป็นอันมาก ส่วนนิสิตผู้ไม่ย้ายถิ่น ประสบปัญหาที่อยู่แออัดไม่น่าอยู่ เมื่อศึกษาถึงผลสืบเนื่อง คำนึงสังคมพบว่านิสิตส่วนใหญ่สามารถปรับตัว เข้ากับสังคมได้เป็นอย่างดี โดยเฉพาะมีความสัมพันธ์อันดีกับบุคคลที่นิสิตอาศัยอยู่ด้วย มีนิสิตที่ไม่สามารถปรับตัว เข้ากับบุคคลที่ตนอาศัยอยู่ด้วย เป็นส่วนน้อยเพียงร้อยละ 5.9 ของนิสิตทั้งหมด เมื่อจำแนกตามประเภทและเพศ ของนิสิตก็พบแบบแผนเดียวกันว่านิสิตผู้ย้ายถิ่น ประสบปัญหา คำนึงสังคม โดยเฉพาะ การปรับตัวให้เข้ากับบุคคลที่อาศัยอยู่ด้วยมีอัตราส่วนที่สูงกว่านิสิตผู้ไม่ย้ายถิ่นและ นิสิตผู้เดินทางประจำวัน

ผลจากการศึกษาข้างต้นจึงอาจสรุปได้ว่านิสิตผู้ย้ายถิ่นประสบปัญหาต่างๆ อันได้แก่ปัญหาค่านเช่าธุรกิจ ปัญหาการเรียน ปัญหาที่อยู่อาศัย และปัญหา คำนึงสังคม มีอัตราส่วนสูงกว่านิสิตผู้ไม่ย้ายถิ่นและนิสิตผู้เดินทางประจำวันทั้งภาค ปกติและภาคสมทบทั้งสอง เพศ และนิสิตผู้ประสบปัญหาเหล่านี้มีวิธีการแก้ไข ปัญหา แตกต่างกันทั้งผู้ย้ายถิ่น ผู้ไม่ย้ายถิ่น และผู้เดินทางประจำวัน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติ ฐานข้อที่ 4 ที่ตั้งไว้ว่า "นิสิตผู้ย้ายถิ่นจะประสบปัญหาต่าง ๆ มากกว่านิสิตผู้ไม่ย้าย ถิ่น"

นอกจากนี้ผลการศึกษาเกี่ยวกับห้อง ถิ่นที่นิสิตมุ่งหวังจะประกอบอาชีพ แสดงให้เห็นว่านิสิตส่วนใหญ่มีความประสงค์ที่จะประกอบอาชีพในท้องถิ่นซึ่ง เป็นภูมิ ล่าเนาเดิมของคนคิดเป็นร้อยละ 61.3 ของนิสิตทั้งหมด ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะว่า นิสิตส่วนใหญ่มีความรักและความผูกพันอยู่กับภูมิล่าเนาเดิมมากกว่าท้องถิ่นอื่น มีนิสิต ที่ต้องการจะประกอบอาชีพในกรุงเทพมหานคร เพียงร้อยละ 19.9 และมีผู้ที่ประสงค์ ที่จะประกอบอาชีพในต่างจังหวัดซึ่งไม่ใช่ภูมิล่าเนาของตนเพียงร้อยละ 14.7 เท่านั้น เมื่อพิจารณาโดยเฉพาะนิสิตผู้ย้ายถิ่น ปรากฏว่านิสิตผู้ย้ายถิ่นส่วนใหญ่จะกลับไปประกอบ อาชีพในภูมิล่าเนาเดิมของตนมีอัตราส่วนสูงที่สุดถึงร้อยละ 53.3 ของนิสิตผู้ย้ายถิ่นทั้ง หมด และคิดเป็นเป็นร้อยละ 56.3 และ 49.5 ของนิสิตภาคปกติและภาคสมทบโดย

ลำดับ และคิดเป็นร้อยละ 55.3 และ 51.1 ของนิสิตชายและหญิงโดยลำดับ จึงสรุปได้ว่านิสิตผู้ย้ายถิ่นทั้งภาคปกติและภาคสมทบทั้งสอง เพศมีอัตราส่วนของนิสิตที่จะกลับไปประกอบอาชีพในภูมิลำเนาเดิมของคนสูงที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 5 ซึ่งตั้งไว้ว่า "นิสิตผู้ย้ายถิ่นส่วนใหญ่จะกลับไปประกอบอาชีพที่ภูมิลำเนาเดิมของตน เมื่อสำเร็จการศึกษาในระดับที่คาดหวังไว้แล้ว"

ศูนย์วิทยพัชร์พยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 31

อัตราส่วนร้อยละของปัญหาที่นิสิตผู้ย้ายถิ่นประสบ จำแนกตามเพศ และประเภทของนิสิต

ปัญหาที่ประสบ	ภาคปกติ			ภาคสมทบ			รวม		
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม
ปัญหาทางด้านการเศรษฐกิจ	55.6	38.6	47.0	51.9	41.0	47.5	53.8	39.5	47.2
ปัญหาที่คิดถึงบ้าน	11.9	20.1	16.0	10.5	21.7	15.1	11.2	20.7	14.6
ปัญหาสุขภาพ	7.1	11.4	9.3	9.7	16.1	12.3	8.4	13.2	10.6
ปัญหาทางการเรียน	7.9	11.4	9.7	11.0	5.0	8.5	9.4	8.9	9.2
ปัญหาที่อยู่อาศัย	6.3	6.3	6.3	7.2	6.8	7.0	6.8	6.5	6.6
ปัญหาทางด้านการสังคม	4.4	3.9	4.1	5.5	1.9	4.0	4.9	3.2	4.1
ปัญหาเกี่ยวกับอาหารการกิน	4.4	3.1	3.8	2.1	3.7	2.8	3.3	3.4	3.3
อื่นๆ	2.4	5.2	3.8	2.1	3.7	2.8	2.2	4.6	3.3
รวม	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0
(จำนวน)	(252)	(254)	(506)	(237)	(161)	(398)	(489)	(415)	(904)

ตารางที่ 32

อัตราส่วนร้อยละของปัญหาทางเศรษฐกิจของนิสิต จำแนกตามเพศ ประเภทของนิสิต และสถานภาพการย้ายถิ่น

ปัญหาทางเศรษฐกิจและ สถานภาพการย้ายถิ่น	ภาคปกติ			ภาคสมทบ			รวม		
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม
<u>ผู้ไม่ย้ายถิ่น</u>									
มีปัญหา	43.7	29.4	36.3	48.9	38.0	43.4	46.3	33.6	39.8
ไม่มีปัญหา	56.3	70.6	63.7	51.1	62.0	56.6	53.7	66.4	60.2
รวม	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0
(จำนวน)	(135)	(143)	(278)	(135)	(137)	(272)	(270)	(280)	(550)
<u>ผู้ย้ายถิ่น</u>									
มีปัญหา	48.8	30.7	39.7	46.4	37.9	43.0	47.6	33.5	40.6
ไม่มีปัญหา	51.2	69.3	60.3	53.6	62.1	57.0	52.4	66.5	59.4
รวม	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0
(จำนวน)	(252)	(254)	(506)	(237)	(161)	(398)	(489)	(415)	(904)
<u>ผู้เกิดทางประจำวัน</u>									
มีปัญหา	44.6	37.3	40.7	42.6	40.4	41.6	43.3	38.8	41.2
ไม่มีปัญหา	55.4	62.7	59.3	57.4	59.6	58.4	56.7	61.2	58.8
รวม	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0
(จำนวน)	(92)	(102)	(194)	(141)	(104)	(245)	(233)	(206)	(439)
<u>รวมทั้งหมด</u>									
มีปัญหา	46.6	31.7	39.0	46.0	38.6	46.7	46.3	34.7	40.8
ไม่มีปัญหา	53.4	68.3	61.0	54.0	61.4	57.3	53.7	65.3	59.2
รวม	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0
(จำนวน)	(479)	(499)	(978)	(513)	(402)	(915)	(992)	(901)	(1,893)

ตารางที่ 33

อัตราส่วนร้อยละของวิธีแก้ปัญหาทางเศรษฐกิจ จำแนกตามเพศ ประเภทของนิสิต และสถานภาพการย้ายถิ่น

วิธีแก้ปัญหาทางเศรษฐกิจและ สถานภาพการย้ายถิ่น	ภาคปกติ			ภาคสมทบ			รวม		
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม
ผู้ไม่ย้ายถิ่น									
ประหยัดค่าใช้จ่าย	31.9	41.3	36.7	40.7	40.9	40.8	36.3	41.1	38.7
ขอเพิ่มจากผูกครอง	33.3	29.4	31.3	23.7	18.3	20.0	28.5	23.9	26.2
ขอยืมเพื่อนหรือญาติ	17.0	11.2	14.0	14.1	18.1	16.2	15.6	14.6	15.1
หางานพิเศษทำ	9.6	8.4	9.0	7.6	8.8	8.1	8.5	8.7	8.6
อื่นๆ	8.2	9.7	9.0	13.9	13.9	13.9	11.1	11.7	10.4
รวม	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0
(จำนวน)	(59)	(42)	(101)	(66)	(52)	(118)	(125)	(94)	(219)
ผู้ย้ายถิ่น									
ประหยัดค่าใช้จ่าย	32.1	32.3	32.2	27.4	41.0	32.9	29.8	35.7	32.5
ขอเพิ่มจากผูกครอง	17.9	24.8	21.3	20.3	19.3	19.9	19.1	22.6	20.7
ขอยืมเพื่อนหรือญาติ	21.4	18.5	23.9	21.5	22.9	22.1	21.5	20.2	20.9
หางานพิเศษทำ	13.5	12.6	13.0	11.4	6.4	9.3	12.5	10.2	11.4
อื่นๆ	15.1	11.8	13.5	19.4	11.4	15.8	17.1	11.3	14.5
รวม	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0
(จำนวน)	(123)	(78)	(201)	(110)	(61)	(171)	(233)	(139)	(372)

ตารางที่ 33 (ต่อ)

อัตราส่วนร้อยละของวิธีแก้ปัญหาทางเศรษฐกิจ จำแนกตามเพศ ประเภทของนิสิต และสถานภาพการย้ายถิ่น

วิธีแก้ปัญหาทางเศรษฐกิจ และสถานภาพการย้ายถิ่น	ภาคปกติ			ภาคสมทบ			รวม		
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม
ผู้เกินทางประจำวัน									
ประหยัคควาใจจ่าย	33.7	43.1	38.7	33.3	37.5	31.1	33.7	43.1	36.7
ขอเพิ่มจากผูกครอง	22.8	31.4	27.3	22.7	33.7	27.4	22.7	32.5	27.3
ขอยืมเพื่อนหรือญาติ	23.9	10.8	17.0	25.5	15.4	21.2	24.9	13.2	19.4
หางานพิเศษทำ	12.0	5.9	8.8	7.1	7.7	7.4	9.0	6.8	7.9
อื่นๆ	7.6	8.8	8.2	11.4	6.9	8.9	9.9	7.6	8.7
รวม	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0
(จำนวน)	(41)	(38)	(79)	(60)	(42)	(102)	(101)	(80)	(181)
รวมทั้งหมด									
ประหยัคควาใจจ่าย	32.4	37.1	34.8	32.6	40.1	35.8	32.5	38.4	35.3
ขอเพิ่มจากผูกครอง	23.2	27.5	25.4	21.8	22.6	22.2	22.5	25.3	23.8
ขอยืมเพื่อนหรือญาติ	20.7	14.8	17.7	20.7	19.4	20.1	20.7	16.9	18.9
หางานพิเศษทำ	12.1	10.0	11.0	9.2	7.5	8.4	10.6	8.9	9.7
อื่นๆ	11.6	10.6	11.1	15.8	10.4	13.5	13.7	10.5	12.3
รวม	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0
(จำนวน)	(233)	(158)	(381)	(236)	(155)	(391)	(459)	(313)	(772)

ตารางที่ 34

อัตราส่วนร้อยละของปัญหาการเรียน จำแนกตามเพศ ประเภทของนิสิต และ สถานภาพการย้ายถิ่น

ปัญหาการเรียนและ สถานภาพการย้ายถิ่น	ภาคปกติ			ภาคสมทบ			รวม		
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม
ผู้ไม่ย้ายถิ่น									
มีปัญหา	44.4	51.0	47.8	48.9	56.2	52.6	46.7	53.6	50.2
ไม่มีปัญหา	55.6	49.0	52.2	51.1	43.8	47.4	53.3	46.4	49.8
รวม	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0
(จำนวน)	(135)	(143)	(278)	(135)	(137)	(272)	(270)	(280)	(550)
ผู้ย้ายถิ่น									
มีปัญหา	60.7	56.3	58.3	55.3	45.3	51.3	57.9	52.0	55.2
ไม่มีปัญหา	39.3	43.7	41.77	44.7	54.7	48.7	42.1	48.0	44.8
รวม	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0
(จำนวน)	(252)	(254)	(506)	(237)	(161)	(398)	(489)	(415)	(904)
ผู้เดินทางประจำวัน									
มีปัญหา	53.3	50.0	51.6	57.4	53.8	55.9	55.8	51.9	52.2
ไม่มีปัญหา	46.7	50.0	48.4	42.6	46.2	44.1	44.2	48.1	47.8
รวม	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0
(จำนวน)	(92)	(102)	(194)	(141)	(104)	(245)	(233)	(206)	(439)
รวมทั้งหมด									
มีปัญหา	54.5	53.5	54.0	54.2	51.2	52.9	54.3	52.5	53.5
ไม่มีปัญหา	45.5	46.5	46.0	45.8	48.8	47.1	45.7	47.5	46.5
รวม	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0
(จำนวน)	(479)	(499)	(978)	(513)	(402)	(915)	(992)	(901)	(1,893)

ตารางที่ 35

อัตราส่วนร้อยละของวิธีแก้ปัญหาความรู้เรียน จำแนกตามเพศ ประเภทของนิสิต และสถานภาพการย้ายถิ่น

วิธีแก้ปัญหาความรู้เรียน และสถานภาพการย้ายถิ่น	ภาคปกติ			ภาคสมทบ			รวม		
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม
ผู้ไม่ย้ายถิ่น									
ปรึกษาเพื่อน	35.6	38.5	37.1	35.5	36.5	36.0	35.5	37.5	36.5
ปรึกษาพ่อแม่พี่น้อง	25.2	35.7	30.6	18.5	29.2	23.9	21.9	32.5	27.3
ปรึกษาอาจารย์	26.6	16.8	21.5	25.2	16.1	20.6	25.9	16.5	21.1
ตัดสินใจด้วยตนเอง	12.6	8.4	10.4	17.8	12.4	15.1	15.2	10.3	12.7
อื่นๆ	-	0.7	0.4	3.0	5.8	4.4	1.5	3.2	2.4
รวม	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0
(จำนวน)	(60)	(73)	(133)	(66)	(77)	(143)	(126)	(150)	(276)
ผู้ย้ายถิ่น									
ปรึกษาเพื่อน	46.8	42.9	44.9	44.7	36.0	41.2	45.8	40.2	43.3
ปรึกษาพ่อแม่พี่น้อง	16.7	21.7	19.2	17.3	28.0	21.6	17.0	24.1	20.2
ปรึกษาอาจารย์	23.8	22.1	22.9	20.7	26.0	22.8	22.3	23.7	22.9
ตัดสินใจด้วยตนเอง	12.2	11.4	11.9	13.9	8.1	11.6	13.1	10.1	11.7
อื่นๆ	0.5	1.9	1.1	3.4	1.9	2.8	1.8	1.9	1.9
รวม	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0
(จำนวน)	(153)	(143)	(296)	(131)	(73)	(204)	(284)	(216)	(500)

ตารางที่ 35 (ต่อ)

อัตราส่วนร้อยละของวิธีแก้ปัญหาด้านการเรียน จำแนกตามเพศ ประเภทของนิสิต และสถานภาพการย้ายถิ่น

วิธีแก้ปัญหาด้านการเรียน และสถานภาพการย้ายถิ่น	ภาคปกติ			ภาคสมทบ			รวม		
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม
ผู้เคินทางประจำวัน									
ปรึกษาเพื่อน	55.5	49.0	52.1	36.8	37.5	37.1	44.2	43.2	43.7
ปรึกษาพ่อแม่พี่น้อง	20.2	26.5	23.7	17.0	22.1	19.2	18.5	24.3	19.2
ปรึกษาอาจารย์	13.0	15.7	14.4	26.2	27.0	26.2	21.0	21.4	21.2
ตัดสินใจด้วยตนเอง	11.3	7.8	9.3	17.0	10.6	14.3	14.6	9.2	12.1
อื่นๆ	-	1.0	0.5	2.8	2.9	2.9	1.7	1.9	1.8
รวม	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0
(จำนวน)	(49)	(51)	(100)	(81)	(56)	(137)	(130)	(107)	(237)
รวมทั้งหมด									
ปรึกษาเพื่อน	45.4	42.9	44.1	40.2	36.5	38.6	42.6	40.1	41.4
ปรึกษาพ่อแม่พี่น้อง	19.8	26.7	23.3	17.5	26.9	21.6	18.7	26.8	22.5
ปรึกษาอาจารย์	22.5	19.2	20.8	23.4	22.9	23.2	23.0	20.8	22.0
ตัดสินใจด้วยตนเอง	12.1	9.8	10.9	15.8	10.2	13.3	14.0	10.0	12.1
อื่นๆ	0.2	1.4	0.8	3.1	3.5	3.3	1.7	2.3	2.0
รวม	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0
(จำนวน)	(262)	(267)	(529)	(278)	(206)	(484)	(540)	(473)	(1,013)

ตารางที่ 36

อัตราส่วนร้อยละของปัญหาที่ออกอาศัยของนิสิต จำแนกตามเพศ ประเภทของนิสิต และสถานภาพการย้ายถิ่น

ปัญหาที่ออกอาศัยและ สถานภาพการย้ายถิ่น	ภาคปกติ			ภาคสมทบ			รวม		
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม
ผู้ไม่ย้ายถิ่น									
มีปัญหา	17.8	16.1	16.9	21.5	20.4	21.0	19.6	18.2	18.9
ไม่มีปัญหา	82.2	83.9	83.1	78.5	79.6	79.0	80.4	81.8	81.1
รวม	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0
(จำนวน)	(135)	(143)	(278)	(135)	(137)	(272)	(270)	(280)	(550)
ผู้ย้ายถิ่น									
มีปัญหา	31.7	22.8	27.3	40.5	28.0	35.4	36.0	24.8	30.9
ไม่มีปัญหา	68.3	77.2	72.7	59.5	72.0	64.6	64.0	75.2	69.1
รวม	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0
(จำนวน)	(252)	(254)	(506)	(257)	(161)	(398)	(489)	(415)	(904)
ผู้เดินทางประจำวัน									
มีปัญหา	17.4	13.7	15.5	30.5	23.1	27.3	25.3	18.4	22.1
ไม่มีปัญหา	82.6	86.3	84.5	69.5	76.9	72.7	74.7	81.6	77.9
รวม	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0
(จำนวน)	(92)	(102)	(194)	(141)	(104)	(245)	(233)	(206)	(439)
รวมทั้งหมด									
มีปัญหา	25.0	19.0	22.0	32.8	24.1	29.0	29.0	21.3	25.4
ไม่มีปัญหา	75.0	81.0	78.0	67.2	75.9	71.0	71.0	78.7	74.6
รวม	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0
(จำนวน)	(479)	(499)	(978)	(513)	(402)	(915)	(992)	(901)	(1,893)

ตารางที่ 37

อัตราส่วนร้อยละของความสัมพันธ์กับบุคคลที่นิสิตอาศัยอยู่ด้วย จำแนกตามเพศ ประเภทของนิสิตและสถานภาพการย้ายถิ่น

ความสัมพันธ์ระหว่างนิสิตกับบุคคลที่นิสิตอาศัยอยู่ด้วยและสถานภาพการย้ายถิ่น	ภาคปกติ			ภาคสมทบ			รวม		
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม
<u>ผู้ไม่ย้ายถิ่น</u>									
มีความสัมพันธ์อันดีต่อกัน	74.1	84.7	80.8	83.7	89.1	86.4	78.9	88.2	83.6
ไม่เข้าใจกันและอิจฉาริษยากัน	9.6	4.9	7.2	10.4	0.7	5.5	10.0	2.8	6.4
เฉยๆ	16.3	7.7	12.0	5.9	10.2	8.1	11.1	9.0	10.0
รวม	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0
(จำนวน)	(135)	(143)	(278)	(155)	(137)	(272)	(270)	(280)	(550)
<u>ผู้ย้ายถิ่น</u>									
มีความสัมพันธ์อันดีต่อกัน	69.9	70.5	70.2	79.4	83.2	81.3	74.7	76.8	75.8
ไม่เข้าใจกันและอิจฉาริษยากัน	7.9	9.4	8.7	6.7	5.6	6.2	7.3	7.5	7.4
เฉยๆ	22.2	20.1	21.1	13.9	11.2	12.5	18.0	15.7	16.8
รวม	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0
(จำนวน)	(252)	(254)	(506)	(237)	(161)	(398)	(489)	(415)	(904)

ตารางที่ 37 (ต่อ)

อัตราส่วนร้อยละของความสัมพันธ์กับบุคคลที่นิติอาศัยอยู่ภายใต้ จำนวนตามเพศ ประเภทของนิติและสถานภาพการย้ายถิ่น

ความสัมพันธ์ระหว่างนิติกับบุคคลที่นิติอาศัยอยู่ภายใต้และสถานภาพการย้ายถิ่น	ภาคปกติ			ภาคสมทบ			รวม		
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม
<u>ผู้เกินทางประจำวัน</u>									
มีความสัมพันธ์อันดีต่อกัน	86.9	89.2	88.0	85.8	84.6	85.2	86.3	86.9	86.6
ไม่เข้าใจกันและอิจนาริรภากัน	2.2	-	1.1	4.2	1.9	3.0	3.2	1.0	2.1
เฉยๆ	10.9	10.8	10.9	10.0	13.5	11.8	10.5	12.1	11.3
รวม	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0
(จำนวน)	(92)	(102)	(194)	(141)	(104)	(245)	(233)	(206)	(439)
<u>รวมทั้งหมด</u>									
มีความสัมพันธ์อันดีต่อกัน	74.3	79.2	76.8	82.3	85.6	83.9	78.3	82.4	80.4
ไม่เข้าใจกันและอิจนาริรภากัน	7.3	6.2	6.8	7.0	3.0	5.0	7.2	4.6	5.9
เฉยๆ	18.4	14.6	16.5	10.7	11.4	11.1	14.5	13.0	13.7
รวม	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0
(จำนวน)	(479)	(499)	(978)	(513)	(402)	(915)	(992)	(901)	(1,893)

ตารางที่ 38

อัตราส่วนร้อยละของเจตคติที่นิสิตผู้ย้ายถิ่นมีต่อเพื่อน จำแนกตามเพศ และประเภทของนิสิต

เจตคติที่นิสิตผู้ย้ายถิ่นมีต่อเพื่อน	ภาคปกติ			ภาคสมทบ			รวม		
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม
เพื่อนในกรุงเทพมหานครดีกว่า									
เพื่อนในต่างจังหวัด	11.9	8.9	10.3	15.6	5.6	11.6	13.7	7.5	10.8
เพื่อนในต่างจังหวัดดีกว่าเพื่อน									
ในกรุงเทพมหานคร	32.5	28.0	30.2	26.2	27.9	26.9	29.5	28.0	28.8
ก็พอๆกันทั้ง 2 แห่ง	50.4	53.9	52.2	53.2	60.9	56.2	51.7	56.6	54.0
ไม่ดีกว่า 2 แห่ง	2.8	3.5	3.2	3.3	1.9	2.8	3.1	2.9	3.0
ไม่แน่ใจ	2.4	5.9	4.1	1.7	3.7	2.5	2.0	5.0	3.4
รวม	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0
(จำนวน)	(252)	(254)	(506)	(257)	(161)	(398)	(489)	(415)	(904)

ตารางที่ 39

อัตราส่วนร้อยละของท้องถิ่นที่นิติจะไปประกอบอาชีพ จำแนกตามเพศ ประเภทของนิติ และสถานภาพการย้ายถิ่น

ท้องถิ่นที่นิติจะไปประกอบอาชีพ และสถานภาพการย้ายถิ่น	ภาคปกติ			ภาคสมทบ			รวม		
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม
ผู้ไม่ย้ายถิ่น									
กรุงเทพมหานคร	77.0	72.7	74.8	69.6	77.4	73.5	73.3	75.0	74.8
ต่างจังหวัดซึ่งเป็นภูมิลำเนาเดิม	-	-	-	-	-	-	-	-	-
ต่างจังหวัดซึ่งไม่ใช่ภูมิลำเนาเดิม	23.0	26.6	24.8	30.4	22.6	26.5	26.7	24.6	25.6
อื่นๆ	-	0.7	0.4	-	-	-	-	0.4	0.2
รวม	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0
(จำนวน)	(135)	(145)	(278)	(135)	(137)	(272)	(270)	(280)	(550)
ผู้ย้ายถิ่น									
กรุงเทพมหานคร	26.6	29.1	27.9	29.9	43.5	35.4	28.2	34.7	31.2
ต่างจังหวัดซึ่งเป็นภูมิลำเนาเดิม	57.9	54.7	56.3	52.3	45.3	49.5	55.3	51.1	53.3
ต่างจังหวัดซึ่งไม่ใช่ภูมิลำเนาเดิม	14.3	15.0	14.6	17.3	11.2	14.8	15.7	13.5	14.7
อื่นๆ	1.2	1.2	1.2	0.5	-	0.3	0.8	0.7	0.8
รวม	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0
(จำนวน)	(252)	(254)	(506)	(237)	(161)	(398)	(489)	(415)	(904)

ตารางที่ 39 (ต่อ)

อัตราส่วนร้อยละของท้องถิ่นที่นิสิตจะไปประกอบอาชีพ จำแนกตามเพศ ประเภทของนิสิต และสถานภาพการย้ายถิ่น

ท้องถิ่นที่นิสิตจะไปประกอบอาชีพ และสถานภาพการย้ายถิ่น	ภาคปกติ			ภาคสมทบ			รวม		
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม
ผู้เดินทางประจำวัน									
กรุงเทพมหานคร	12.0	28.4	20.6	23.4	21.2	22.5	18.9	24.8	21.6
จังหวัดซึ่งเป็นภูมิลำเนาเดิม	70.7	52.9	61.3	58.9	65.4	61.6	63.5	59.2	61.5
จังหวัดซึ่งไม่ใช่ภูมิลำเนาเดิม	14.1	17.6	16.0	17.7	13.7	15.9	16.3	15.5	16.0
อื่นๆ	3.3	1.0	2.1	-	-	-	1.3	0.5	0.9
รวม	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0
(จำนวน)	(92)	(102)	(194)	(141)	(104)	(245)	(233)	(206)	(439)
รวมทั้งหมด									
กรุงเทพมหานคร	38.0	41.5	39.8	38.6	49.2	43.3	38.3	44.9	39.9
จังหวัดซึ่งเป็นภูมิลำเนาเดิม	44.1	58.7	41.3	40.4	55.1	58.0	42.1	37.1	61.3
จังหวัดซึ่งไม่ใช่ภูมิลำเนาเดิม	16.7	18.8	17.8	20.8	15.7	18.6	18.9	17.4	18.2
อื่นๆ	1.2	1.0	1.1	0.2	-	0.1	0.7	0.6	0.6
รวม	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0	100.0
(จำนวน)	(479)	(499)	(978)	(513)	(402)	(915)	(992)	(961)	(1,893)